

Bijlage VMBO-GL en TL

2021

tijdvak 1

Nederlands CSE GL en TL

Tekstboekje

En nooit lieten ze meer iets van zich horen

(1) Ik kan het me niet voorstellen: zonder opgaaf van reden abrupt uit iemands leven verdwijnen. Maar als ik de berichten moet geloven, 5 gebeurt het op grote schaal. Sterker nog: het gebeurt zo vaak dat er in de Verenigde Staten dus een speciale term voor is verzonnen: ghosting. Dit is het abrupt verbreken van contact 10 met iemand – bijvoorbeeld een voormalige romantische partner – door telefoontjes, berichtjes, enzovoort niet langer te accepteren of te beantwoorden.

(2) De verhalen over ghosting worden veelal gelinkt aan datingapps als Tinder. Wanneer je elkaar online ontmoet, deel je geen kennissen of vrienden. Dat zou het makkelijker 20 maken om uit iemands leven te verdwijnen: er is immers geen sociale druk om tekst en uitleg te geven. De kans dat je elkaar weer tegen het lijf loopt, is bovendien verwaarloosbaar.

(3) Maar ghosting komt, zo leerde ik, ook in andere vormen voor. Zo ben ik zelf zeer bedreven in een vorm van ghosting waarbij je een feestje verlaat zonder afscheid te nemen. 25

(3) Wordt er in de datingwereld zo veel gephantomeerd, simpelweg omdat er zo veel te kiezen valt? Volgens mij is er meer aan de hand. Ik heb mezelf wijsgemaakt dat stiekem een feestje 30 verlaten sociaal geaccepteerd is. Maar waar het op neerkomt, is dat ik het doe om de confrontatie te vermijden, om de discussie over ‘nog één drankje’ niet te hoeven voeren.

(4) Ik ben daar niet alleen in, mijn generatie – ik ben van 1985 – lijkt het moeilijk te vinden om ‘sorry, maar ik 35

heb hier geen zin in’ te zeggen en heeft moeite zich ergens aan te binden. Een bijeffect van het altijd 45 met elkaar verbonden zijn door het internet, lijkt te zijn dat individuele contacten aan waarde verliezen. En dus worden whatsappjes genegeerd, 50 blijven mailtjes onbeantwoord en worden afspraken lastminute afgezegd.

(4) Ik ken de verhalen over ghosting alleen uit de media. Daarin wordt 55 ghosting vooral toegeschreven aan millennials (geboren tussen 1980 en 2000). Zij zouden communicatieproblemen hebben.

(5) Maar ghosting is natuurlijk al veel 60 ouder dan de millennial. Op de Instagrampagina ‘Liefde van toen’ van journalist Mark Traa staan mooie voorbeelden van hoe ghosting er vroeger uitzag. Traa verzamelt oude 65 contactadvertenties uit kranten – gepubliceerd tussen 1840 en 1940 – van minnaars, geliefden en zoekenden. Hoewel de context ontbreekt, geven de advertenties 70 bijzondere inkijkjes in de wereld van de abrupt verscheurde liefdesrelaties. Zo schrijft ene ‘M.’: ‘Willem kom in vredesnaam terug of geef adres’. Of de oproep aan ‘Snoes’: 75 ‘Slechts een brief! Ge zit toch niet ziek of van gedachten veranderd?’

(6) Ook journalist Gijs van der Sanden schrijft, in een column over zijn online-ervaringen, dat ghosting 80 een eeuwenoud onderwerp is, dat uitentreuren is bezongen en beschreven. “Wat wél nieuw lijkt te zijn, is de schaal waarop het gebeurt”, schrijft Van der Sanden.

- 85 "Met de opkomst van datingapps is het makkelijker geworden elkaar van de ene op de andere dag te negeren." Het is aanlokkelijker om iemand te ghosten, want dankzij de talloze nieuwe communicatiemiddelen staan we constant met elkaar in contact, terwijl we zo veel contacten onmogelijk allemaal kunnen onderhouden.
- 95 **(7)** Bovendien is het ghosten zelf vele malen zichtbaarder geworden. Twintig jaar geleden kon je iemand ghosten door je vaste telefoon niet meer te beantwoorden. Wie dat deed, was simpelweg niet thuis of zat aan het avondmaal. Nu verraden twee blauwe vinkjes in Whatsapp dat je bericht is afgeleverd én gelezen. Een nieuwe foto op Instagram bevestigt dat je nog leeft en gezien je laatste Twitterbericht is er ook niets mis met je vingers. Dat maakt het ghosten mogelijk pijnlijker: het 'slachtoffer' wordt immers zichtbaar genegeerd.
- (8)** Psycholoog Wendy Walsh legt uit dat er drie niveaus van ghosting bestaan. De eerste variant is wanneer je iemand tijdelijk negeert, bijvoorbeeld omdat het contact je niet goed uitkomt of omdat je even geen zin hebt om te reageren. Het tweede niveau is vervelender: wanneer je iemand een aantal keer hebt ontmoet en je het contact plotsklaps verbreekt. En dan is er nog het toppunt: "Wanneer je een seksuele relatie met iemand bent aangegaan, dan verdwijnt en de ander daarmee overrompelt."
- 120 **(9)** Er bestaat niet één alomvattende reden waarom mensen ghosten. Vaak genoeg komt ghosting voort uit een vorm van narcisme¹⁾ en uit het idee beter te zijn dan de ander. Online wordt her en der zelfs de persoonlijkheidsstoornis borderline als oorzaak genoemd, al ontbreekt het daarvoor aan enige
- 135 psychologische onderbouwing. En dan is er nog de angst voor de reactie van de ander. Schrijver Emily Kellogg verdedigt vrouwelijke ghosters door te stellen dat het soms de veiligste manier is om een relatie te beëindigen.
- (10)** Het fenomeen ghosting is niet onschuldig. Het kan grote psychische schade aanrichten, aangezien afwijzing zonder duidelijke reden iemands zelfvertrouwen aantast. Uit psychologisch onderzoek blijkt verder dat afwijzing dezelfde gebieden in de hersenen activeert als fysieke pijn.
- 145 **(11)** Dat we door sociale media meer met elkaar in contact staan, betekent niet dat we ook beter zijn geworden in het communiceren zelf. Integendeel, we lijken soms zo bang voor confrontatie, dat we ongemakkelijke situaties liever
- 150 vermijden dan te vertellen hoe we ons voelen of wat we denken. Het gevolg is dat we oppervlakkige relaties met elkaar opbouwen en daardoor nooit weten wat we van elkaar kunnen verwachten.
- (12)** Datingapps Bumble en Badoo zagen zich zelfs genoodzaakt om ghosting op hun platforms in te perken. Bij Bumble krijgen gebruikers die niet op berichten reageren tegenwoordig een melding waarin ze worden aangespoord het gesprek voort te zetten of beleefd te beëindigen.
- 160 **(13)** Bij de uitvinding van het wereldwijde web, nu dertig jaar geleden, voorspelde men dat het internet onze wereld kleiner zou

maken: verre vrienden en familie-
180 leden hoefden, voor een teken van leven, niet langer te wachten op een brief of een ingesproken cassettebandje. Die voorspelling is uitgekomen. Met één druk op de
185 knop kunnen we de hele wereld onze telefoon binnenhalen. Daartegenover staat dat de veelheid aan connecties

er nu voor zorgt dat we steeds onachtzamer omgaan met die ene, individuele connectie. Die lijkt minder waard.
(14) Het is dan ook hoog tijd voor nieuwe (on)geschreven regels over hoe we met elkaar omgaan. Regel
195 één lijkt me duidelijk: ‘Gij zult niet ghosten.’

*naar een tekst van Hasna El Maroudi,
NRC, 16 maart 2019*

noot 1 narcisme: een ziekelijke liefde voor zichzelf / de eigen persoonlijkheid

Pas op met aubergines!

(1) Superhelden, een lama en een gezicht met ijspegels. Het zijn slechts drie voorbeelden van de 150 nieuwe emoji die vorige maand werden aangekondigd. Later dit jaar zullen ze na updates in WhatsApp en Facebook verschijnen. Er zijn dan bijna drieduizend emoji in omloop en ze zijn een niet meer weg te denken communicatiemiddel. Niet alleen online, maar ook offline. Er zijn kussentjes in de vorm van de lachende drol, de klassieker ‘Moby Dick’¹⁾ is vertaald als ‘Emoji Dick’ en vorig jaar kwam de – overigens slecht ontvangen – animatiefilm ‘The Emoji Movie’ uit. Ook de wetenschap stort zich vol op het fenomeen. Wat weten we over emojicommunicatie? (2) Denk niet dat je origineel bent als je een emoji gebruikt die huilt van het lachen. Het schaterlachende gezichtje met traantjes over de wangen, is met afstand de meest gebruikte emoji wereldwijd. Hij beslaat zo’n 15 procent van ons emojigebrauk, analyseerden onderzoekers van de universiteiten van Beijing en Michigan in 2015. De Oxford Dictionary riep de ‘Face with tears of joy’-emoji dat jaar tot ‘woord van het jaar’ uit.

(3) De schaterlach staat in 2018 nog altijd met stip op één, blijkt uit emojitracker.com, die live het emojigebrauk op Twitter volgt. De nummers twee en drie zijn het hartje en het gezicht met hartjesogen, gevolgd door meer gezichtjes, hartjes en enkele handgebaren. Landen wereldwijd verschillen daar weinig in, al zijn er wel kleine verschillen. De

top 20 van Frankrijk stond volgens de studie uit 2015 bijvoorbeeld vol hartjes in allerlei maten en kleuren. Nederlanders gebruikten de partypopper en de spierbal-arm meer dan andere landen.

(4) Aan zeemeerminnen, pizzapunten en kamelen hebben we in de praktijk minder behoefte. Logisch, want die voegen weinig toe aan gesprekken, zegt taalkundige Lieke Verheijen, die ‘digi-taal’ onder jongeren onderzoekt. “Wie appt dat hij een pizza gaat eten, denkt er meestal niet direct aan een pizzaplaatje erbij te zoeken. Het gebeurt soms voor de grap, maar het is niet echt relevant. Hartjes en gezichten voegen emotionele waarde toe.” We willen met emoji vooral communiceren wat we live met lichaamstaal uitdrukken. En wanneer heb je een inktvis of donut nodig om de lading van je boodschap duidelijk te maken?

(5) Slechts 17,5 procent van de tweets met emoji erin is negatief, concludeerden Sloveense onderzoekers in 2015 op basis van meer dan 69.000 tweets uit verschillende landen. Meestal waren dat droevige gezichtjes. In het positieve emojigebrauk, zo’n 54 procent van de gevallen, zat meer variatie. Er wordt op Twitter gestrooid met lachende gezichten, hartjes, ingepakte cadeautjes, feestemoji en trofeeën.

(6) Gebruikt de jeugd meer emoji dan oudere generaties? Ja, maar het verschil is kleiner dan je misschien denkt. Facebook Messenger hield afgelopen jaar een enquête onder

85 ruim negenduizend gebruikers over hun onlinecommunicatie. Van de 56- tot 64-jarigen zei 77 procent emoji te gebruiken, tegenover 92 procent van de 13- tot 18-jarigen.
90 **(7)** Emoticons²⁾ kunnen misverstanden voorkomen. Zet :-P achter een zin en het is duidelijk dat je een grap maakt. Maar in emojiland is wel érg veel keuze in gezichts-
95 uitdrukkingen. Dat kan verwarrend zijn. Wetenschappers van de universiteit van Minnesota vroegen proefpersonen naar de betekenis van diverse emoji. Over het gezicht met 100 hartjesogen was het oordeel redelijk unaniem: dat gaat over liefde. Maar een gezicht dat bijvoorbeeld officieel een 'ongeamuseerde blik' uitbeeldt, leverde verschillende interpretaties 105 op: van teleurgesteld en gedeprimeerd tot niet onder de indruk of argwanend. Een vervolgstudie toonde afgelopen jaar aan dat het amper verschil maakt of 110 verwarrende emoji los of in zinscontext staan.
(8) Over ambigue afbeeldingen gesproken: pas een beetje op met groente en fruit. Tenzij u over 115 geslachtsdelen wilt praten, kunt u de aubergine beter vermijden. En de perzik staat vaak synoniem voor billen. Slechts in 7 procent van de

tweets met het perzikplaatje gaat het 120 daadwerkelijk over fruit, ontdekte de website Emojipedia in 2016.
(9) Of mensen grootverbruiker zijn of niet, ze zijn het er meestal over eens dat emoji niet thuishoren in e-mails, 125 zéker niet in zakelijke context. De ouderwetse emoticon is tegen alle adviezen in wel het bedrijfsleven binnengedrongen. Een Scandinavische studie vond in 2014 in 130 17,7 procent van de onderzochte werkmails emoticons. Het leeuwendeel betrof de lachende smiley. Zeker in het eerste contact is dat onverstandig, bleek vorig jaar uit 135 een studie waar Gerben van Kleef van de Universiteit van Amsterdam bij betrokken was. Proefpersonen vonden een zakelijke e-mailer die lachende smileys gebruikte 140 minder competent en stuurden minder informatieve e-mails terug. Van Kleef: "Onze resultaten beperken zich tot eerste indrukken. Als mensen elkaar kennen, maakt 145 het misschien minder uit, al kan ik me voorstellen dat overmatig smileygebruik ook dan negatieve gevolgen kan hebben." Lachende drollen naar de baas of klanten 150 sturen is waarschijnlijk al helemaal een slecht idee.

*naar een artikel van Anouk Broersma,
de Volkskrant, 7 april 2018*

noot 1 'Moby-Dick of de Walvis' is een beroemd boek uit 1851 over de jacht op een witte walvis.

noot 2 Emoticons zijn met leestekens uitgebeeldte emoties, zoals :-). Emoji zijn plaatjes die bijvoorbeeld een emotie uitdrukken, zoals 😊.

Klimaathelden gefeliciteerd!

We stonden met 40.000 in de regen voor eerlijk en ambitieus klimaatbeleid.
Met effect. Het kabinet luistert.
Vervuilende bedrijven gaan eindelijk meebetalen.
En de energiebelasting voor huishoudens gaat omlaag.

FOTO: MARIANNE SELINA KNOLLEMA

Samen hebben we invloed.

Dit is het begin. Nu gaan we zorgen dat woorden daden worden.

Doe mee. Word lid.

milieudefensie
milieudefensie.nl

*naar een advertentie in
de Volkskrant, 15 maart 2019*

Als je puber te laat naar bed gaat

(1) De schooldag is nog maar net begonnen, maar de leerlingen lijken al doodmoe. Sommigen liggen voorover op hun tafeltjes. De docenten vinden het maar niets en foeteren inwendig op de smartphones, ongemotiveerde jeugd en al te tolerante ouders. Ze realiseren zich vaak niet dat ouders en pubers er echt wel iets aan proberen te doen.

(2) Maar pubers op tijd naar bed laten gaan, leidt bij veel gezinnen tot conflicten. En 's morgens is het wéér een strijd om ze op tijd hun bed uit te krijgen. Ouders zetten soms wel twee of drie wekkers, flink ver van het bed van hun kind. Alleen helpt dat geen zier, want de pubers draaien zich om en zijn weer vertrokken. De ouders weten zich lang in te houden, maar roepen uiteindelijk geërgerd: "Ga nou toch op tijd naar bed, dan kun je ook eerder opstaan!"

(3) Jammer voor hen, maar ze zitten er hoogstwaarschijnlijk naast. Naar het slaappatroon bij pubers zijn al heel wat onderzoeken gedaan en de uitkomsten daarvan zijn vrijwel gelijk: bij pubers valt de melatoninepiek – dus het moment waarop het gehalte van dit 'slaaphormoon' in het bloed stijgt – twee uur later dan bij volwassenen.

(4) Dat is bij veel zoogdieren zo, maar bij ons maken smartphones en andere beeldschermen dat probleem groter. Toen wij jong waren, lagen we met een zaklamp onder de dekens te lezen. Nu communiceren jongeren via appjes en videogames. Al na twee uur blootstelling aan het blauwe

licht van schermpjes is de melatoninespiegel met 22 procent gedaald.

(5) Als pubers op vakantie minder apparaten gebruiken en dus hun biologische klok meer volgen, dan maken ze nachten van wel negen of tien uur. Die hoeveelheid slaap hebben ze ook echt nodig om uitgerust op te staan en goed te kunnen functioneren. Als ze na de vakantie weer op tijd moeten opstaan om naar school te gaan, missen ze twee à drie uur slaap per nacht. En eerder gaan slapen lukt dus niet, vanwege die op hol geslagen melatoninespiegel. Als het al lukt om 's ochtends op tijd op school te komen, dan zit die slaapverwekkende melatonine nog altijd in hun hersenen en daar is niets tegen te beginnen. Een volwassene die om zeven uur 's morgens opstaat, heeft daar geen last van en denkt al snel dat die slaperige puber zich aanstelt.

(6) Hoe vroeger een tiener moet opstaan, hoe beroerder hij het op school doet. De vermoeidheid heeft namelijk invloed op zijn leerprestaties, zijn geheugen en natuurlijk ook op zijn motivatie, blijkt uit onderzoek. De cijfers van zevenduizend middelbare scholieren stegen in de Amerikaanse staat Minnesota aanzienlijk nadat de start van de lessen was verschoven van 7.30 uur naar 8.40 uur. En in Kentucky zagen de middelbare scholen die een uur later begonnen de werklust en de studieresultaten met sprongen toenemen.

(7) De Amerikaanse sociaal psycholoog en slaapexpert James B. Maas zei het zo: “Onze hersenen kunnen niet zonder slaap. Een tekort daar-aan leidt tot aanzienlijk slechtere prestaties. Vermoeidheid moeten we vooral niet verwarren met luiheid.

Alle pubers zouden het recht moeten krijgen om onder optimale omstandigheden te leren. Dus laten we het oude gezegde ‘Die geleerd wil worden, moet vroeg opstaan’, vervangen door ‘Sta laat op, dan gaan je cijfers omhoog’.”

*naar een artikel van Isabelle Filliozat,
Psychologie Magazine 4-2018*

*De teksten die voor dit examen gebruikt zijn, zijn bewerkt om ze geschikt te maken voor het examen. Dit is gebeurd met respect voor de opvattingen van de auteur(s). Wie kennis wil nemen van de oorspronkelijke tekst(en), raadplege de vermelde bronnen.
Het College voor Toetsen en Examens is verantwoordelijk voor vorm en inhoud van dit examen.*